

Nye plater

Stø som fjell

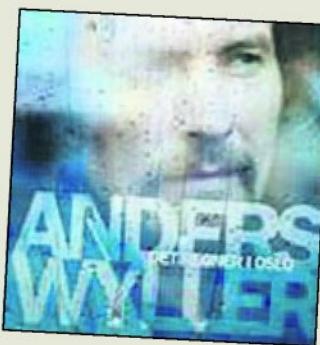
ANDERS WYLLER:
Det regner i Oslo
(Norskamerikaner/Universal)

Det har faktisk 20 år siden Anders Wyller slo igjennom med sin (eneste) hit *Bicycle riding*, for selv om Wyller har gitt ut album jevnt og trutt siden da, har det liksom bare blitt med den ene slageren.

Nå er han imidlertid tilbake, og det med et norskspråklig album. Her viser Wyller sin styrke som låtskriver, og selv om heller ikke *Det regner i Oslo* oser av hits, er låtene fine og fengende, samtidig som sangene blir sunget av beleven mann.

Tittelkuttet er flott, mens albumet beste spor nok er den reflekterende *Jeg så deg overalt*, hvor Anders Wyller virkelig glitrer som både vokalist og komponist. Hans Børlis tekst *Junikveld* er også et spor som tåler å bli spilt atskillige ganger. Parhestene Even Ormestad og Audun Borrmann har gjort en framifrå jobb som produsenter, og gitt Wyllers låter den varmen og dynamikken de fortjener. Oppi all velstanden er det likevel noe mangler. Jeg tror det er *den* låta. En ny sykkelsang, en real landeplage. For Anders Wyller fortjener et løft igjen nå, og jeg tror ikke Hans Børli er mann til den jobben.

Frode Hermanrud

Bare litt snålt

ANNE LENE HÄGGLUND:
Bird Cherry Grove
(Swingaround/Tuba)

Ingen tvil om at Hanne Hukkelberg åpnet mange dører og enda flere sluser når hun slo igjennom med sin snodige form for «plunk-pop». Anne Lene Hägglund følger med dette debutalbumet tydelig i Hukkelbergs fotspor, men der Hanne Hukkelberg klarer å vri fine og spennende melodier ut av sin lek med sjangere, vil på en måte ikke Hägglunds ideer ta skrittet fullt ut og bli en god, snål popplat.

For la oss være ærlige: Det er grenser for hvor søtt og sjammerende det er med fløyter i alle fasonger, fioliner og banjo, uten at de blir brukt i en skikkelig låt.

Likevel er det ingen tvil om at Anne Lene Hägglund har mye spennende på gang. Hun er uredd, men hun sliter med å få til spennende og fiks musikk, noe hennes bruk av musikere og instrumenter er et tydelig bevis på at det er det hun er ute etter.

Et kuriøst debutalbum er det uansett, selv om hun vil mer enn hun får til. Denne gangen, vel å merke.

Frode Hermanrud

Én gang Stage Doll, alltid Stage Doll

STAGE DOLLS:
Always
(Columbia/Sony)

Torstein Flakne og venner har funnet ut at det er tid for å sette det gamle lettmetalltoget Stage Dolls på sporet igjen, hivé på køl, og se om det er mulig å få opp noen ny entusiasme for den typiske 80-tallsrocken. Det går selvsagt ikke upåaktet hen, og alle de gamle flosklene om «puddelrock» og lignende dukker opp på ny, like misforstått som før. 80-tallsheavyen var egentlig en helt naturlig forlengelse av klassisk 70-tallstungrock, bare med en litt mer poppete side i tillegg.

Bare TNT kan eventuelt gjøre Stage Dolls rangen stridig som Norges beste metallband gjennom tidene. Begge stammer fra denne tradisjonen. Stage Dolls slo igjennom med albumet *Soldiers Gun* i 1985, fulgte opp med *Commandos* i -86 og klinte til med den suverene platen som inneholdt både *Still In Love*, *Wings Of Steel* og *Love Cries* i -88. Da var de store også i USA. Flere klassikere kom på *Stripped* i -91, som *Love Don't Bother Me* og *Life In America*. Så ble det, i tråd med sjangeren generelt, litt nedtur, men bandet har holdt seg i gang, litt til og fra, hele tiden. Nå satser de for fullt igjen, med det nye albumet *Always*. Og det er heldigvis akkurat som å høre gammal Stage Dolls. Da vet vi at det ikke er så langt unna å høre gammal Def Leppard heller.

Dette er melodiøs, proff og tøff lettmetall. Inngangen med tittelsporet er helt herlig, med eksellent riff og delikat lyd. *Rainin' On A Sunny Day* og *Eye Of My Heart* er av den roligere, men meget stemningsfulle sorten. Flere stødige og gode ting følger, som mer Bon Jovi-aktige *Highway's Open* og den nydelig danderte *Taillights* med toff koring, kontante rytmer og heftig guitarsolo. Ja, på *Where The Black Top Ends* dukker til og med Gjøvik-jenta Martine Lund Hoel opp på hardingfele!

Torstein Flakne er selvsagt låtskriven bak det aller meste. Bandet har originalbesetningen intakt, som en trio med Flakne på vokal og gitar, Terje Storli på bass og Morten Skogstad på trommer. Alle mestrer sine oppgaver like stilrichtig som før.

Øyvin Søraa

FRA KYOTO: Da Sienná bodde i Kyoto i Japan ble hun glad da hun så snø for det skjedde

Ubekvist e

KOLBU: Sienná er ute med sitt tredje album. Plata er blitt til i ei gammel frikirke på Kolbu.

Mina T. Watz

Inspirasjonen kommer til Sienná med jevne mellomrom. Da må hun skrive ned ideen, eller ta det opp på mobilen. Venter hun for lenge, blir det borte.

– Noen ganger tenker jeg at jeg skal klare å huske det, men det klarer jeg aldri, sier Sienná.

Inspirasjonen kommer til henne hele tiden, men særlig reiser og musikken til ektemannen Abón (Per Andersen) er store inspirasjonskilder for den japansk-norske artisten. Den seneste skiva hennes har fått navnet *Essence*.

Alt mulig i ett

Når Sienná skal beskrive musikken sin påpeker hun at det er sjangerløst.

– Det er alt mulig i ett. Det er ikke bevisst elektronisk musikk. Det bare blir sånn, sier hun. Siden hun var fire år har hun holdt på med musikk, men da hun flyttet til Norge

for å studere rørte hun ikke et eneste instrument under studiene. Men så møtte hun Abón. Da begynte hun å spille igjen.

– Per har vist meg hvordan jeg skal bruke programmer. Han har lært meg opp, sier Sienná, som lever av musikken 50 prosent. De resterende 50 prosentene jobber hun i administrasjonen i forskjellige bedrifter. For øyeblikket jobber hun for Kommunal- og regionaldepartementet ved siden av musikken.

– Vi har en liten leilighet i Oslo også, så vi pendler mellom Kolbu og byen, forklarer Abón.

Reiser med musikken

Abón jobber fulltid med musikk. Stadig vekk har han besøk i studio og lager plater for andre. Hans eget materiale blir liggende i en venteboks til han får tid til å jobbe med det. For øyeblikket er det så hektisk at han stort sett jobber med andres materiale, men han er også med Sienná på spillejobber når han har anledning. Blant annet var de i Polen på en festival for alternativ musikk i mars.

– Det var veldig flinke band der, sier Sienná, som synes det var en fin festival.

Dessuten har hun hatt spillejobber i London.

– Jeg spilte på en klubbs som heter Chinawhite i London. Før jeg spilte der fikk jeg vite at Prince hadde vært der og spilt for ikke lenge siden, sier Sienná.

Da hun var i London, hadde hun med seg Kristian Wentzel på konsertene, og hun

sjeldent, men etter at hun flyttet til Norge blir hun ikke like begeistret når vinteren kommer.

FOTO: MINA T. WATZ

lektronika

I STUDIO: Sienná og Abón har innredet studio i den tidligere frikirka i Kolbu, i andre enden av huset har de leiligheten de bor i.

var også innom en liten klubb i Soho med sitt materiale.

– Det var et veldig lite sted i Soho. Det var plass til maks femti personer der, og da var det stappfullt. Folk sto tett i tett da jeg spilte, sier Sienná.

Forskjellige konsert

Hver konsert blir forskjellig fra de andre når Sienná opptrer. Noen ganger er hun

nærmest alene på scena, mens hun andre ganger har med seg fullt band.

– Det blir veldig forskjellig fra gang til gang, men jeg har mange dyktige musikere som blir med meg når det passer, slutter Sienná.

Plata hennes er i salg på internett, men kan også bestilles i fysisk eksemplar på nettsidene til Sienná og Abón.

UNGE TALENTER: Leona Tveite (tv), Elisiv Tandberg og Gunn Inga Tofsrud er lokale talenter som slipper til på solistplass under nyttårskonseren søndag. FOTO: ASBJØRN RISBAKKEN

Nyttårskoncert i de unges tegn

GJØVIK: Gjøvik symfoniorkesters tradisjonelle nyttårskoncert søndag 17. januar står i de unges tegn. Lokale talenter slipper til på solistplass.

Gunn Inga Tofsrud (14) fra Snertingdal, Leona Tveite (16) fra Reinsvoll og Elisiv Tandberg (15) fra Gjøvik framfører henholdsvis førstesatsene fra Khatsjaturians fiolinkonsert, Prokofjevs fiolinkonsert og Griegs velkjente klaverkonsert i a-moll.

– På samme måte som Gjøvik-symfonikernes nyttårskoncert, er det også en tradisjon å slippe til talenter fra det lokale klassiske miljøet som solister, sier orkesterformann Chris Wesnes.

Komponistnavn som Prokofjev og Khatsjaturian høres kanskje krevende ut, og det er det da også for musikerne, men Wesnes er nøy med å presisere at dette er ørefalende musikk for publikum.

– Det er i hvert fall Griegs a-mollkoncert, som bør være en sikker publikumsvinner, sier hun.

Orkestermusikene får også sitt å bryne seg på i blant annet musikk fra Borodins *Polvetsiske Danser* og *Vals fra Svanesjøen* av Tsjajkovskij. I tillegg skal Gjøvik juniororkester være med «de store» i symfoniorkesteret og spille filmmusikk fra *Pirates of the Caribbean*.

Som vanlig vil Gjøvik-ordfører Bjørn Iddberg berette om «rikets tilstand ved årsskiftet», og mange vil nok være spent på hvem som blir begunstiget med Gjøvik-prisen dette året.

Kunstnerisk leder for det hele er Geir Tore Larsen fra Oslo-Filharmonien – og hvem vet; kanskje han har en ekstra overraskelse å komme med på en kveld som denne?

det skjer 14. januar

Torsdag 14. januar

Koncert

22:00 Torsdagjam, Chaplin Café Gjøvik

Utstilling

11:00 Bjørnar Aaslund - «Grønn vinter», maleri, Galleri Svae - Gjøvik kunstgalleri

12:00 Elisabeth Slettnes Ateliéutsalg, Nybuveien 17 Lillehammer

14:00 Åpent keramikkverksted, Galleri Clayground Gjøvik

Barn

17:30 Toten Soul Children, Toten Frikirke, Raufoss

17:30 Kung Fu KIDS, Blomhaug skole

Dans

17:30 Linedancekurs, Capinorbygget i Hunndalen

19:00 Tangotrenings, Røde Kors Huset, Lillehammer

Sport/Trim

11:00 Trim, Gartnerhagen bo- og servicesenter

17:00 Trim i basseng, Skogli Lillehammer

18:00 «Trim for helsa», GVS-hallen

19:00 Klubbkveld, Paddy's

Annet

11:30 Matpakkellesskap, Lillehammer Frivilligsentral

14:30 PlanB, Lillehammer

17:30 Kulturkafè, Nærilmøsentralen Garveriet, Moelv

18:00 Mannskafe «Verdens menn», Allhuset, Siggerudsgt. 6, Gjøvik

18:00 Årsmøte i Toten Fotoklubb, Bowling 1, Gjøvik

Arrangementer over flere dager

Utstilling 16. nov 2009–7. feb 2010

Faste- og skiftende utstillinger, Lillehammer Kunstmuseum

Utstilling 28. nov 2009–28. feb 2010

Vinterutstilling, Veksthuset, Fagernes Utstilling 1. jan — 7. mar 2010 Lill Holmsen, Radisson SAS Lillehammer Hotel

28. nov 2009–25. apr 2010

Hafjell Alpinsenter har åpnet hver dag, Hafjell Alpinsenter

11. feb 2009–2. sep 2010

Kunstlaboratoriet i Mustad

Næringspark

13. jan — 9. jun 2010

Treffpunkt for barn og ungdom, Kreftforeningens lokaler i Hamar

MJOSBY